

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Hvorfor?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1932

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

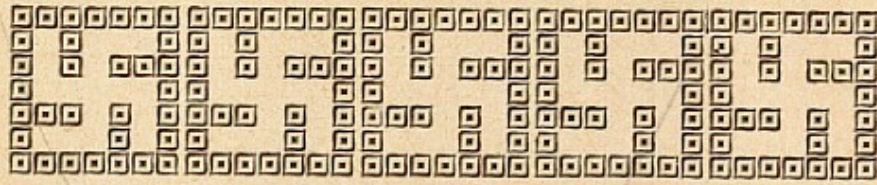
Hvorfor?

HVORFOR

?

1935 2576a

DANMARKS
NATIONAL SOCIALISTISKE
ARBEJDER PARTI

Hvorfor ?

Særtryk af
National-Socialisten's Kronik
1932

Toftlund
Axel Lngby Petersens Bogtrykkeri
— 1932 —

„National-Socialisten“

Ugeblad
for D. N. S. A. P

1,30 pr. Kvartal, kan bestilles
paa ethvert Postkontor og ved
Ekspeditionen i Tottlund.
Postkonto 37175.

.....
**Meld Dem ind i
Danmarks
National Socialistiske
Arbejder Parti.**

Alle Oplysninger vedr. Partiet
faas ved Distriktskontorerne.

Hvorfor Nationale ?

Fordi vi vil bevare, højne og eventuelt forsvare vore Arbejderes Lønniveau. Fordi vi vil hjælpe vore Børn til bedre Livsmuligheder. Fordi vi ikke, som de internationale Jøder, gennem en Internationalisering vil sulte vore Arbejdere ihjel ved en Dagløn paa 75 Øre for at skaffe Kinas og Indiens Hundreder af Millioner Kulier 55 Øre i Dagløn i Stedet for de 50 Øre, de tjener nu. Fordi vi ikke vil støtte de marxistiske Jøders Tyranni ved at lade vore Arbejdere trælle for de hungrende Millioner af Sovjetslaver.

Nationen er et Folks skæbnebestemte, organiske Sammenslutning til Beskyttelse af dets Kultur og dets Arbejderes, dets Børns Livsmuligheder. National er den, der i Ord og i Daad bekender sig til denne Sammenslutning.

Nationalfølelsen behøver ikke at være bundet til nogen bestemt Statsform eller Statssymbol. Det er Tingen selv, ikke dens Form, det drejer sig om. Formen kan ændres, men dens Indhold er varig, saalænge Folket vil. Naar Indholdet

og Formen svarer til hinanden, er den nationale Mand for dem begge. Staar de i Modsætning til hinanden, kæmper han for Indholdet og derfor nødvendigvis mod Formen.

Man maa aldrig hæve Symbolet over Indholdet. Sker det, kæmper man for Formaliteter (er Hurrapatriot), og det virkelig nationale, Folkets Skæbne, gaar i Hundene. Saadan er det hos os, det nationale er trukket i Smudset af vore Hurrapatrioter. De skriger Danmark og Kongen leve, og samtidig lader de danske Arbejdere sulte eller leve af Understøttelser, eller endnu værre, betle sig igennem Ungdommens Aar.

Demokraterne, der praler med deres Frihedsideal, kalder denne Skændsel Frihed. Ja, Frihed til selv at udplyndre Folket ved deres Bengnaverier, har de skaffet os. Nationalfølelsen er blevet en Forret for en Klasse af Kuponklippere, der har gjort den til tom Patriotisme, til meningsløse Hurraraab. Det er den virkelige Grund til denne Følelses Undergang i vort arbejdende Folk, det er den virkelige Grund til Klassemodsætningen, som vil ødelægge hele vort Folk, hvis den faar Lov at bestaa.

Nationalitetsfølelsen er lige saa verdensomspændende som internationalistiske Tanker.

Agtelse for andre har kun Betydning, naar man har Agtelse for sig selv. Naar jeg som Dansker kalder mig national, kan jeg ikke for tænke en Italiener i at kalde sig national. Dette behøver ikke at betyde, at Nationerne bekæmper hinanden, det sker kun, hvor deres

Livsforholdene staar i absolut Modsætningsforhold, og da kan Afgørelsen kun ske ved Magt. Her bevarer den Race sine Livsmuligheder, hvis Mænd har Viljen til at sejre, Viljen til at ofre selve Livet for deres Børn. Her gælder Ordene: „Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om saa det gælder“. Dette er Livet, det er Livet hos Planterne, det er Livet hos Dyrene og Livet hos Menneskene. (Der dræbes jo ogsaa, for at du kan leve.) Ingen internationale Fantaster kan ændre denne Virkelighed, der gør deres Teorier til Løgn paa denne Kampens (Livets) Klode.

Derfor siger vi, at Troen paa Nationen er hele Folkets Sag, og aldrig en enkelt Stands og langt mindre en Klike af Kuponklipperes. Opretholdelsen af et Udbytningsystem har intet at gøre med Nationalitetsfølelsen. Jeg kan udmærket godt samtidig bekæmpe Kapitalismen og være national, ikke alene kan jeg, men jeg skal, thi først i Ødelæggelsen af Udplyndringssystemet mod det arbejdende Folk findes Spiren til Folkets Genrejsning.

Vi er nationale, fordi vi holder af det Land, vi er født i, det Land, der giver os vort Brød. Og fordi vi holder af dette Land, forlanger vi Beskyttelse for dets Børn og Kamp mod deres Udsugere.

Naar den menige Marxist raaber „Ned med Nationen“, saa mener han den hykleriske borgerlig „Hurrapatriotisme“, der i Virkeligheden kun er et Skjul for et internationalt Renteslaveri. Gør vi ham klart, at Nation og Kapita-

lisme (det er Samfund og Misbrug af dettes Goder) intet har med hinanden at gøre, men tværtimod forholder sig til hinanden som Ild og Vand, da bliver ogsaa han, som Socialist, ja, netop som Socialist, National og vil sammen med os generobre vor Ret: „Den frie danske Arbejderstat.“

Her er vor egentlige national-socialistiske Opgave. Vi har, som de første, set dette og er traadt ind for denne Folkets Sag.

„Da vi er virkelige Socialister (samfundsbevidste) er vi nationale, og fordi vi er virkelig nationale, er vi Socialister og vil det arbejdende Folks fulde Arbejdsudbytte.“

Hvorfor Socialister ?

Vi er Socialister, fordi vi i Socialismen, det er den skæbnebestemte Samhørighed af hele Folket, ser den eneste Mulighed for Fastholdelse af vor Races Goder — til Afskaffelse af det jødiske Renteslaveri.

Socialismen er Læren om den arbejdende Masses Befrielse, og da en Forbedring af dennes Kaar er uløseligt forbundet med Ødelæggelse af det nedværdigende Slaveri, som Jøderne (det være sig Marxister eller Finanshajer) har lænket os i, maa vi ødelægge, bryde disse Lænker. Derfor er Socialismen ikke kun noget, der angaar Haandens Arbejdere, men en Sag, der vedkommer hele Folket. Derfor finder Socialismen først sin ægte Form i et ubry-

deligt Broderskab med en ny, fremadstræbende Nationalitetsfølelse. Uden denne er Socialismen kun en Teori, et Luftkastel. Sammen er de vort Lands Fremtid og dets Børns Frihed.

Det er en skæbnesvanger Fejl, naar det liberale Borgerskab overser Socialismens statsdannende Kraft, og lader dens voldsomme Energi udløse sig, løbe sig ihjel paa tomme internationale Fantasier. Marxisterne har begaaet den utilgivelige Synd at trække Socialismen ned til kun at være et „Løn- og Magelighedsspørgsmaal.“ De har derved stillet den i Modsætning til Samfundet, har gjort den til Klassehad, til Ødelæggelse for hele Folket, Nationen. De har derved forraadt vore Arbejdere til de internationale Jøder.

Naar vi ser dette klart, følger at den virkelige Socialisme skal og maa være national, statsdannende, befriende og opbyggende.

De politiske Bengnavere, Parlamentarikerne, trækker sig snart tilbage fra Scenen, og de maa gaa med Skam. Deres Minde vil blive en Skamstøtte bygget op af deres Gerninger. I deres Sted gaar vi frem, det skabende Folk, „Haandens og Aandens Arbejdere“ for at begynde vor Mission: at udrydde Korruptionen, befri os for Bengnaveriet og knuse Rentelænkerne for at skabe et frit, stærkt og enigt Folk. Men vor Vej mod dette Maal, Nationens Sag, bliver en forbitret Kamp, — og ikke kun om Løn og Arbejdstider er Spørgsmaalet, selv om vi selvfølgelig ikke underkender denne vigtige Del af den socialistiske Tanke. Det drejer

sig nu om at føre det arbejdende Folk frem til den dominerende Plads i vort Folks fremtidige Politik. Det forløjede Borgerskab vil ikke anerkende Arbejdermassens Vilie, og Marxisterne har ladet den forbløde sig paa det af dem opfundne, forbryderiske, selvødelæggende Klassehad. Ydermere har begge disse Retninger forlængst forenet sig med den internationale Kapitalisme og ser nu deres første og vigtigste Opgave i, under forskellige Masker og i forud aftalte Roller, langsomt, men sikkert at nedbryde Socialismen, Folkets Liv.

Vi er Socialister, fordi de sociale Spørgsmaal for os ikke er Sager, der afgøres ved taareperende Medlidenhed eller sødladen Sentimentalitet, men er en Ret for det arbejdende Folk. Vi vil ikke gaa Tiggergang for denne Ret!

At Haandens Arbejdere virkelig indlemmes i Folket og ikke kun er en Pariakaste i Samfundets Organisme, er ikke kun en Sag, der vedkommer Arbejderne selv, men er et „Eksistensspørgsmaal“ for hele Nationen.

Vi vil hamre en ny Nationalitetsfølelse frem; en Følelse, der omfatter alle skabende Folkefæller. Da vore Modstandere ikke er villige til og heller ikke kan rejse den Følelse i hele Folket, maa Socialismen kæmpe sig frem. Det er en Kampparole indefter og udefter. Vore Vaaben retter vi mod de forenede borgerlige og marxistiske Partier, fordi de alle er en Fjende af den kommende Arbejderstat. Udefter er vore Vaaben rettet mod de jødiske Finanshajer, dem, vi nu træller for, disse Folk, hvis Penge-

pung trues, og derfor selv vil true den socialistiske Nationalstat.

Socialismen er kun gennemførlig i en Stat, der er enig indadtil og fri udadtil. Begge Dele — den indre Enighed og den ydre Frihed — er gaaet tabt for os ved det forløjede Borgerskab og de forræderiske Marxister.

Begge disse Magtgrupper, lad dem raabe nok saa meget op om deres nationale eller sociale Indstilling, er fødte Fjender af den nationalsocialistiske Stat. Derfor gælder det for os at bryde disse Grupperes politiske Magt.

Dermed har vi klart vist Vejen, vi skal gaa. Fjenden vi maa bekæmpe.

Mod det politiske Borgerskab — for den ægte Nationalisme.

Mod Marxismen — for den sande Socialisme.

For Danmarks National Socialistiske Arbejderstat.

Hvorfor Arbejderparti ?

Arbejdet er ikke Menneskets Forbandelse, men Menneskets Sejr og hans Ret. Det forædler ham, gør ham stor og bevidst, hæver ham over alle levende Væsener. Det er Værdi og kulturfrembringende, moralopbyggende. Uden Arbejde intet Brød eller ingen Moral; uden Brød intet Liv, et Liv uden Moral er samfundsnedbrydende, dyrisk egoistisk.

Enhver skabende Mand er en Arbejder.

At betragte Arbejdet som noget foragteligt, at skille det i Grader, efter som det tilsmud-

ser Hænderne, det er jødisk og ikke nordisk Tanke. Den nordiske Mand spørger her som alle andre Steder, først: hvorledes og siden efter hvad. Det kommer ikke an paa, hvad jeg bestiller, men hvordan jeg udfylder min Plads.

Vi er et Arbejderparti, fordi vi vil hæve Arbejdet fra den nedværdigende Stilling, Jøderne har givet det, og igen sætte det i Højsædet. „Arbejdet er hver Mands Ret.“ (Afskaffelsen af Arbejdsløsheden er ikke et Problem, men en Opgave.)

Vi overlader Marxisterne dette Vanvid at ville befri Arbejderen og samtidig gøre Arbejdet til noget mindreværdigt. Det kan ikke være en Opgave at bekæmpe Arbejdet, men at give det et nyt Indhold.

Arbejderen i den kapitalistiske Stat — og det er hans største Ulykke — er ikke mere et levende Menneske — ingen Skaber — han er blevet en Maskine, et Nummer, en Møtrikpaa-sætter, uden Tanke, uden Forstaaelse. Han føler sig ikke sammenhørende med det, han er med til at frembringe. Arbejdet er ham kun et Middel til Livsopholdet, ikke mere Højnelse — han føler ingen Glæde, ingen Stolthed over at have skabt.

Vi er et Arbejderparti, fordi vi, ved det kommende Opgør mellem Kapital og Arbejde, ubetinget staar paa Arbejdets Side og derved mod Kapitalen. Pengene regerer i den demokratiske Stat, Arbejdet i den socialis-

tiske. Demokraten spørger: „Hvad er du.“
Socialisten spørger: „Hvem er du.“

„Vi vil ingen Udjævning“ (den giver blot det mindst mulige Arbejde og det mest mulige Dri-
veri). Vi tror ikke, at Mennesker fødes med
ens Evner og Anlæg. Men vi vil, at de fødes
med ens Ret. Vi vil skelne mellem høj og
lav, foroven og forneden, men dette retter sig
ikke efter Besiddelsen af flere eller færre Pen-
ge, og heller ikke efter, hvad din Far var, kun
efter Samfundsarbejderens Kvalitet og hans
Værdi for Samfundet. Fortjeneste erhverver
man kun ved Tjeneste. Arbejdet er at skaffe
Goder, ikke at spekulere med Godernes Værdi.
Videnskabsmanden er en Arbejder. Soldaten
arbejder, naar han dygtiggør sig for at for-
svare Samfundet, ogsaa dig. Statsmanden er
Arbejder, naar han arbejder til Folkets Vel,
men en Forbryder, naar han pantsætter det
eller vildleder det.

En klar Hjerne er ligesaavel et Middel til
Arbejde som en kraftig Næve. Men derfor skal
Kropsarbejderen ikke skamme sig ved at ar-
bejde med Hænderne.

„Arbejder“ er vor Ærestitel.

Alle Haandens eller Aandens Arbejdere maa
huske, at vor Skæbne er fælles, at vi er eet.
Samlede kan vi skabe, uden Haandens Arbej-
dere ikke, uden Aandens Arbejdere lige saa
lidt. Vi er et Arbejderparti, fordi vi vil spræn-
ge de Lænker, Kapitalisme og Marxisme har
lagt Arbejdet i. Vi bekender os til Arbejdet og
vil kæmpe for enhver Arbejders Ret.

Paa Jorden vokser Korn, og af Kornet bliver Brød. Men alt kun ved Arbejde, enhver Mands Ret.

En Hykler er den, der foragter Arbejdet, og en Forbryder den, der nyder Goderne uden at arbejde, naar han kan.

Dette er det Grundlag, vi Nationalsocialister bygger vor Bevægelse paa. Vi giver Tingen dens oprindelige Grundlag tilbage, ubekymrede om, i hvilket Smuds og Snavs en modbydelig Verdensanskuelse er i Færd med at trykke den ned.

„Den, der fremskaffer Værdier, arbejder. Den, der arbejder, er en Arbejder. En Bevægelse, der vil befri Arbejdet, er et Arbejderparti. En saadan Bevægelse er vor — og vor alene.

Hvorfor Jødemødstandere ?

Vi er Jødemødstandere, fordi vi er Forkæmpere for det danske Folks Frihed, fordi vi vil fortsætte vor Races Liv. Jøderne bærer Ansvaret for og er de eneste, der har Gavn af det Renteslaveri, vi er lagt i. Jøderne Karl Marx, Lenin og deres Elever har misbrugt den sociale Nød i vort Folk til at skabe den ulykkelige Spaltning i vor Nation — i vor Race — ved at opfinde og ophidse til Klassehadet, Selvødelæggelsen. De har proppet Arbejderne med Fantasier om Internationale, ved hvis Virkeliggørelse den danske Arbejders Løn maa nedtrykkes til et Minimum. Den vil knuse den

nationale Ejendomsret. De har bevidst givet Haandens Arbejdere den fejlagtige Tro, at Arbejdsgiver og Kapitalisme altid er eet, de har begaaet den Forbrydelse, at vende Arbejderens retfærdige Had fra de virkelige Kapitalister: de blodsugende, jødiske Finansfyrster samt de øvrige Renteslaveejere, Aktionærerne — og mod Arbejdernes egne Medslaver, den nationale Arbejdsgiver — og altsammen, for at deres Racebrødre, de internationale Finanshajer, bedre kan udbytte os.

Disse Mennesker vil ikke afhjælpe den sociale Nød, thi saa dør jo deres Brødre, Panteaanerne og Aagerkarlene af Sult. Den danske nationalsocialistiske Stat har ikke Brug for disse Parasitter, disse Blodsugere af Folket.

Ogsaa vor Moral har de fordærvet. Jøderne: Wrechner, Brødrene Brandes, Davidsohn, Marius Wulff o. s. v. De jødiske løgnagtige Dagblade, der paa alle Maader tilsmudser vor nordiske Moral og langsomt, men sikkert fordærver vor Ungdom. Formanden for vort største „nationale“ Dagblads Repræsentantskab er Jøden C. B. Henriques, der samtidig er Formand for det mosaiske Trossamfund! Hele vor Opdragelse har de gjort jødisk, egoistisk og fejsk. (Kino, Kunst og Litteratur, hvoraf ca. 80 pCt. er Jødeprodukt.)

Hvordan er det muligt, at vi har gjort dem til vore Dommere og Jurister (Zahle, Cosmus Meyer, Cohnerne, Lachmann, Alberti o. s. v.), hvordan kan denne Art af Mennesker, der har en hel anden aandelig Indstilling end vi, hvor-

dan kan vore bevidste, uforsonlige Modstandere dømme os. Vi ser da ogsaa, at dette sanselige, jødiske Folks Børn har afskaffet Dødsstraffen, for at skaane Voldtægtsforbryderne, selv om Folket ved en Voldtægtsforbrydelse mod et Barn skriger efter Forbryderens Hoved. De kalder det umoralsk og barbarisk at tage et saadant Dyrs Liv. Men det er ikke umoralsk at aagre og udplyndre Folket, som Aagerkarlene og Parlamentarikerne gør det. Det er efter disse marxistiske Jøders Opfattelse ikke umoralsk at prostituere vore Døtre (Familiens Op-løsning). Nej, det er god Moral for os, javel, for at dette lille, snyltende Parasitfolk efter et bevidst nedbrydende Arbejde i Ro og Mag kan herske, kan faa Jahves Forjættelse om det fuldstændige Herredømme over alle Jordens Folkeslag fuldbyrdet.

Læg Mærke til, hvorledes de paa alle Omraader har boret sig frem. De behersker Pengene, de har — som engang før — gjort Guldet til Verdens Gud. De har præget den Moral i vort Folk, at en Mands Værdi er hans Pengepungs Værd. Svindleriske, forbryderiske Parlamentarikere har pantsat vore og vore Børns Fortjenstmuligheder til jødiske Finanshajer.

Hvorfor lod disse Fyre ikke Landmandsban-ken falde? Nej, saa havde Jøderne mistet deres Penge, deres Magtmiddel. Vi andre maatte punge ud med vore i Sved fortjente Penge, fordi Jøden Glückstadt havde svindlet sine Synagogefællers tilspekulerede eller Aagerrentepenge op. Og naar den Mand, du har købt

paa Afbetaling hos, henter sit Tøj, fordi du, som Arbejdsløs, ikke kan betale straks, hvem tror du saa tvinger ham til det? Mon ikke disse godgørende Jøder, der har laant Købmanden Penge paa din Kontrakt til 12—15 pCt. Blodrente.

Se saa paa Bladene: Se hvem, der er i Bestyrelsen! De vil ofte træffe Moses, Isak, Aron og David, der, naar de aflægger Regnskab i Synagogen for deres Forbrydelse mod os, anser det for gode og fortjenstfulde Gerninger. Husk paa, at Karl Marx, Lasalle, Lenin og Trotski var alle Jøder. Husk, at alle de store Finansfyrster og hele Sovjets Regering er af samme Race, er Brødre, at de arbejder sammen. Saalænge Jøden ikke har Magten i Staten, prædiker han Revolution, splitter Folket for bedre at kunne udbytte det. Naar han har Magten, prædiker han Ro og Orden for ikke at faa sit Rov galt i Halsen.

„Hvad har Antisemitisme at gøre med Socialisme?“ Jeg spørger omvendt: „Hvad har Jøden at gøre med Socialisme?“ Socialisme er Læren om Arbejdet. Hvornaar saa man en af disse arbejde og ikke samtidig udplyndre, stjæle og leve paa andres Sved. Vi er som Socialister Jødemodstandere, fordi vi ser, at Jøderne og Kapitalismen er eet. Aagrende Kapitalist er Misbruger af det arbejdende Folk.

„Hvad har Antisemitisme at gøre med Nationalisme?“ Jeg spørger omvendt: „Hvad har Jøden med Nationalisme at gøre?“ Nationalisme er Læren om Race og Hjemstavn. Jøden

er den bevidste Ødelægger af vor Race. Vi er som Nationalister Jødemodstandere, fordi vi i Jøden ser den evige uforsonlige Fjende af vor nationale Ære — af vort Folks Frihed.

Jøden er ogsaa et Menneske. Det er rigtigt, vi betvivler blot, at han er et anstændigt Menneske. — Han passer ikke til os, han lever efter andre Grundsætninger.

Du har dog truffet hæderlige Jøder. Ja, nu siger du jo selv, at disse Israelitter, som Folk betragtede ikke er hæderlige. Der gives ogsaa hvide Jøder, Folk af vor Race, der optræder som Jøder. Javel, der er Svinhunde iblandt os, der har taget jødiske Ideer op. Men hvorfor kalder du dem for hvide Jøder. Du forstaar altsaa noget foragteligt ved Jødesind.

Vi mener som du, men hvorfor spørger du os, hvorfor vi er Jødemodstandere, naar du selv er det samme. Det er ukristeligt at være Antijøde? Man skal elske sin Næste. Min Næste er min Racefælle, og jeg maa, naar jeg skal elske ham, være hans Fjendes Modstander. Den, der tænker dansk, maa være Jødemodstander. Det ene betinger det andet.

Ogsaa Kristus saa engang, at Kærlighed ikke altid kunde gøre det. Da han i Templet stødte paa Aagerkarlen og Spillerne, sagde han ikke: „Børn elske hverandre.“ Nej, han tog Svøben og drev Pakket ud. Lad os ogsaa drive Børspillerne og deres Brødre ud af vort Hus og lad os selv blive Herre der.

Derfor:

Vi søger ikke ind i Rigsdagen for at gennemføre vor Vilje ved Hjælp af Demokrati. Vi ved særdeles godt, at Folkets Skæbne afgøres af Personligheden og aldrig tales af Flertallet — ved Stemmesedlen. Parlamentarismens Væsen er Flertallet. Fornægtelse af Ansvarsprincippet og Leflen for Massen, overfor hvem nogle Skælme og Bedragere driver deres Svindel. Aristokratiets Væsen er Ledelse, den dygtigstes Hersken og de mindre dygtiges underordnen sig Førerens Vilje. Enhver Regeeringsform, den være demokratisk eller aristokratisk, er Tvang.

Hvad vi forlanger, er nyt, radikalt og derfor revolutionært. Dets Væsen har intet at gøre med Barrikader, maaske kommer det til dette; men det behøver principielt ikke at høre med. Revolutionen er en aandelig Akt. Den sker først i det enkelte Menneske, saa viser den sig i Politik og Samfundsform. Nye Mennesker fordrer nye Former. Den Omstyrtelse, vi vil, skal først fuldbringes i Sjælene, saa vil den ganske af sig selv og uimodstaaelig forandre Samfundsformen.

Udtrykkende sin helt nye Opfattelse træder Nationalsocialismen ind i Politiken med Fordringer uden Betingelser. Derfor gives der for os intet naar eller men, kun et med eller mod.

Vi fordrer Opretholdelse af Danmarks Ære. Uden Ære har vi ingen Ret til Livet. Et Folk, der forspilder sin Ære, forspilder samtidig sit

Brød. Æren er Fundamentet for ethvert Folk. Nedbryder vi vor Ære, taber vi vor Frihed. I Stedet for at være en jødisk Slavekoloni vil vi blive en dansk Nationalstat. For os er Staten ikke et Maal, men et Middel til at skaffe Folket Frihed, Ære og Brød, et Middel til at skaffe enhver Folkefælle Arbejde, et Middel til at knuse Jødernes Herredømme, til at gøre os fri af Renteslaveriet.

Vi vil Fred mellem arbejdende Folkefæller. Enhver skal paa sin Plads gøre sin Pligt for det H e l e s Vel. Derfor overtager Staten Beskyttelsen af den enkelte og garanterer ham det fulde Udbytte af hans Flid og Arbejde. Folkefællesskab ikke som en Frace, men som en Virkelighed ved en radikal Gennemførelse af den arbejdende Masses elementære Livsrettigheder. Hensynsløs Kamp mod Udplyndrings-systemet. Krig med Parasitterne, Fred med de arbejdende.

Jødespørgsmaalets Løsning! Gennemført Udelukkelse af fremmede Elementer i det offentlige Liv paa alle Omraader. Fuldstændig Adskillelse mellem nordisk og ikke nordisk, kun med Henblik paa Racen, og ikke efter Nationalitet og Trosbekendelse.

Slut med den snakkende Parlamentarisme. Oprettelse af et Erhvervsstyre, der bestemmer over Produktionens Skæbne, en ansvarsbevidst Regering, sammensat af Mænd, der vil.

Genoprettelse af Troskab mod og Tro paa det skabende Samfund. Personlighedens Ret før Pøbelens. Altid en nordisk før en Jøde.

Kamp imod den ødelæggende Gift, den internationale jødiske Aand. Bevidst Styrkelse af nordisk Kraft og nordisk Moral.

Dødsstraf for Forbrydelse mod Folket. Et Program uden Kompromisser, en Bevægelse med Mænd, der lidenskabeligt vil dets Gennemførelse. En Parole uden Formler, men fyldt med levende Energi.

TØFTLUND BOKTRYKKERI
AKSEL LYNGBY-PETERSEN

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk